

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 29 noiembrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2022, declarat de avocatul Roman Aronov, în numele inculpatului

Bechet Anatolie XXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 05.08.2019 – 29.11.2021,
instanța de apel 20.12.2021 – 04.05.2022,
instanța de recurs: 21.07.2022 – 19.10.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 29 noiembrie 2021, Bechet Anatolie a fost condamnat în baza art. 171 alin. (1) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, și art. 172 alin. (1) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu includerea perioadei reținerii de la 05 iulie 2019, orele 09:30, până la 05 iulie 2019, orele 14:00.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 3816 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Bechet Anatolie, la 05.07.2019, orele 01:00, aflându-se în parcul din str. Ginta Latină, mun. Chișinău, intenționat, prin

constrângere fizică, ținând-o de gât, a imobilizat-o pe XXXX, după ce i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXX din 10.07.2019, echimoză în jurul ochiului stâng cu edem și tumefiere a țesuturilor adiacente care se califică ca vătămare corporală neînsemnată și doborând-o la pământ, a întreținut cu aceasta un raport sexual contrar voinței ei.

Astfel, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (1) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei.

Tot el, continuând acțiunile sale criminale, la 05.07.2019, orele 01:00, aflându-se în parcul din str. Ginta Latină, mun. Chișinău, cu scopul satisfacerii poftelor sexuale în forme perverse, intenționat, prin constrângere fizică, manifestată prin aplicarea lui XXXX a unei lovituri cu pumnul în față, a întreținut cu aceasta un raport sexual în formă perversă contrar voinței ei, cauzându-i în rezultat conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXX din 10.07.2019, echimoză în jurul ochiului stâng cu edem și tumefiere a țesuturilor adiacente și trei fisuri subdenvelate ale pliurilor rectale, ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (1) Cod penal, ca acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică a persoanei.

Instanța a reținut că inculpatul, inițial în cadrul ședinței preliminare, fiind asistat de avocatul Aronov Roman, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cerere care a fost admisă de către instanță.

Însă, în cadrul ședințelor ulterioare, inculpatul a făcut declarații referitoare la circumstanțele faptice, care în mod vădit diferă de cele specificate în rechizitoriu. În special, din declarațiile acestuia referitoare la faptele din 05 iulie 2019, a indicat că partea vătămată a consimțit să întrețină un raport sexual, chiar și i-a propus. Între el și partea vătămată a fost un raport sexual benevol, vaginal.

Prin încheierea din 22 noiembrie 2019, s-a dispus reluarea judecării cauzei potrivit procedurii generale. Ulterior, fiind înștiințat legal despre locul, data și ora următoarei ședințe de judecată, inculpatul nu s-a mai prezentat în instanță, motiv din care, prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 19 noiembrie 2020, a fost anunțat în căutare. Potrivit informației IP Ciocana a DP mun. Chișinău nr. 2041 din 26 noiembrie 2020 în privința lui Bechet A. a fost pornit dosarul de căutare nr. 2020350167, temei pentru care a fost dispusă judecarea cauzei în lipsa acestuia.

În cadrul ședinței de judecată, reieșind din dispoziția art. 368 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, a fost dat citirii declarațiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale.

Astfel, în cadrul urmăririi penale, fiind audiat în calitate de învinuit, a comunicat că nu-și recunoaște vinovăția, se afla în stare de ebrietate, dar era conștient de ceea ce face. Se plimba prin parc când se întorcea de la un magazin, unde fusese și cumpărase bere împreună cu XXXX. Cu aceasta a făcut cunoștință recent, prin intermediul prietenului său, Alexandru. Nu a negat faptul că a întreținut relații sexuale cu XXXX, însă a menționat că aceasta a dorit singură. Ultima a spus că este fată și înțelege totul.

A avut cu ultima un raport sexual normal și nu forțat, în mod pervers nu a avut loc nimic. După ce a întreținut raportul sexual, a condus-o acasă și o ținea de mână, iar el a plecat pe jos acasă pe bd. D. Cantemir, unde i-a deschis ușa unchiul său, Viorel. Acasă, a ajuns la orele 03:00. După ce a condus-o acasă, Rodica i-a spus să nu urce la ea în apartament pentru ca iubitul ei să nu aibă întrebări. Rodica l-a întrebat cum este scris pe odnoklasniki.ru, ca să fie prieteni și să comunice pe viitor.

Prin urmare, este constatat cu certitudine că Bechet A. a comis infracțiunea prevăzută la art. 171 alin. (1) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și art. 172 alin. (1) Cod penal, ca acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică a persoanei.

Probele administrate dovedesc că Bechet Anatolie a întreținut un raport sexual și ulterior și-a satisfăcut pofta sexuală în forme perverse, printr-un act oralo-genital și analo-genital cu XXXX în lipsa consimțământului acesteia, prin constrângere fizică, fapt confirmat nemijlocit de ultima în cadrul ședinței de judecată, comunicând instanței precum că „...în vara anului 2019, inculpatul Bechet A. împreună cu o persoană pe nume Alexandru au venit la dânsa și concubinul său, Pîntea Andrei în ospetie. Dânsa împreună cu Bechet A. au mers prin apropiere să vadă dacă este vreun local deschis, pentru a procura bere, astfel au găsit un magazin, care era la o distanță mare de casă. Când se întorceau înapoi spre casă printr-un parc, Bechet A. a început să o apuce de mâini, la ce i-a comunicat să o lase în pace că o doare. Ultimul, a încercat să o sărute, dar ea l-a ferit, nu i-a dat voie și l-a respins cu mâna. Acesta a împins-o și ea a căzut pe spate cu fața în sus. Îi spunea acestuia să o lase în pace și a început a plânge, la ce Bechet A. a început să o sărute și s-a urcat cu genunchii peste mâinile sale. A lovit-o cu pumnul în față, în partea stângă, la ochi și a apucat-o de păr și a impus-o să întrețină relații sexuale cu dânsul. Ea a început a striga, iar acesta îi ținea mâna la gură, o apuca de gât. I-a rupt sortii în care era îmbrăcată, a tras-o de păr și a impus-o să întrețină relații sexuale. După raportul sexual, a urmat un raport sexual în formă bucală, cu forța, fiind apucată de păr, i-a introdus penisul în gură. Ulterior, a întors-o cu fața în jos și pe la spate a mai urmat un raport sexual sub formă anală...”.

Deopotrivă, vinovăția inculpatului se confirmă și prin declarațiile martorului Pîntea Andrei, care fiind audiat în ședința de judecată a susținut că „...Bechet A. a plecat cu Rodica pentru ca aceasta să-i arate lui unde se află chioșcul, pentru a procura bere. Au plecat și nu reveneau de mult timp. Trecuse deja două ore, își făcea griji, pentru că chioșcul era lângă bloc, iar Serghei, un vecin de-al său i-a propus să meargă să-i caute, menționând că posibil să fi plecat la magazinul Fidesco prin parcul de la Ciocana. Au mers în parc, dar nu i-au găsit. Peste un timp, fiind lângă bloc, au văzut cum XXXX venea singură în întâmpinare. Aceasta plângea și o parte a feței era umflată, iar hainele erau lupte. După ce Rodica și-a revenit, polițiștilor le-a comunicat că Bechet A. a forțat-o, a agresat-o, a violat-o anal, oral și în mod normal, vaginal. Raporturile sexuale au fost forțate, contrar voinței ei, cu aplicarea de lovituri. Toate aceste acțiuni au avut loc în parcul sectorului Ciocana...”. Faptul întreținerii unui raport în formă analo-genitală, precum și aplicării constrângerii fizice de către Bechet

A. față de XXXX se atestă inclusiv prin raportul de expertiză judiciară nr. XXXX din 10.07.2019, conform căruia la nivelul orificiului anal acesta este semideschis sub formă de pânne. Pliurile rectale subdenvelate cu trei fisuri, care au fi putut fi produse ca rezultat al introducerii repetate traumatice a unui obiect contondent semidur, posibil penisul în erecție și se califică ca leziuni neînsemnate.

La examinarea corpului lui XXXX, s-a depistat o echimoză în jurul ochiului stâng cu edem și tumefiere a țesuturilor adiacente care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent și se califică ca vătămare neînsemnată.

Astfel, declarațiile părții vătămate XXXX și a martorului Pîntea Andrei coroborează între ele inclusiv cu raportul de expertiză judiciară și procesele verbale ale acțiunilor de urmărire penală efectuate și redau situația obiectivă pe caz, se confirmă consecutiv cu toate probele, începând cu adresarea la poliție, urmând cercetarea la fața locului, examinarea medico-legală, probe care au fost administrate în conformitate cu prevederile procesual-penale.

Declarațiile părții vătămate și a martorului sunt absolut veridice, fondate pe situația de fapt și se confirmă de celelalte materiale ale cauzei.

Afirmațiile inculpatului, prezentate în cadrul urmăririi penale, precum că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor imputate și raportul sexual a fost întreținut cu XXXX în mod benevol nu echivalează cu achitarea acestuia, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, verificate în ședința de judecată, au dovedit cu certitudine că raportul sexual și satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse de către Bechet A., s-a realizat prin constrângere fizică.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, poziție expusă în cadrul urmăririi penale și susținută de apărătorul acestuia în cadrul ședințelor de judecată nu poate servi ca temei pentru achitarea inculpatului dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii incriminate, iar cele invocate sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de judecată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis două infracțiuni mai puțin grave, care se pedepsesc cu închisoare de la 3 ani la 5 ani, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, a comis infracțiunea fiind minor, concluzionând că reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

Totodată, instanța a statuat că la momentul comiterii infracțiunii, inculpatul avea vârsta de 16 ani și în privința lui urmează a fi aplicate prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, potrivit cărora, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, redus la jumătate.

3. Avocatul Roman Aronov a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să fie achitat.

Apelantul a invocat că instanța de fond incorect a concluzionat despre necesitatea condamnării inculpatului. Or, simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de motivare utilizată de prima instanță, respectiv, negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe necombătute.

Cercetarea judecătorească a fost efectuată cu încălcări procesuale grave, nu are suport probatoriu, iar concluziile judecătorului fondului de punct de vedere al stării de fapt și de drept sunt eronate și nefondate, deoarece nu-și găsesc confirmare prin probe pertinente și accesibile.

Instanța eronat a invocat temeiul existenței componentei infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1), 172 alin. (1) Cod penal, deoarece acest temei flagrant contravine circumstanțelor obiective de fapt invocate și se contrazice cu materialele dosarului, și anume: declarațiilor inculpatului date la faza cercetărilor judecătorești, pe când sentința trebuie să fie legală și întemeiată.

Instanța și-a întemeiat sentința numai pe circumstanțele constatate și pe probele cercetate în cadrul examinării în fond a cauzei penale.

Față de aceste considerente, motivele invocate de instanța de fond în sentința contestată nu-și găsesc confirmare, ceea ce a denotat faptul că sunt iluzorii și nu pot pune la îndoială temeinicia cerinței inculpatului privind pronunțarea sentinței de achitare.

La caz, vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Prima instanță nu a controlat minuțios toate circumstanțele invocate de partea apărării, nu a administrat alte probe, rezumându-se doar la cele prezentate de acuzatorul de stat, că nici organul de urmărire penală și nici instanța nu au dat atenție asupra faptului, că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1), 172 alin. (1) Cod penal.

Condamnarea inculpatului poartă un caracter declarativ, nefiind concretizată latura subiectivă și obiectivă a săvârșirii infracțiunii, în ce constă concret organizarea unor dezordini în masă în cazul examinat. Prin urmare, nu există dovezi de vinovăție a inculpatului.

Probele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești demonstrează că inculpatul a săvârșit o faptă fără vinovăție (art. 20 CP), inclusiv lipsa legăturii cauzale dintre fapta inculpatului și consecințele survenite.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2022, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că inculpatul, fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat, iar cu referire la prevederile art. art. 321, 412 alin. (5) Cod de Procedură Penală, instanța de apel a dispus examinarea cererii de apel în lipsa inculpatului. Colegiul Penal a dispus examinarea cererii de apel declarată în interesul inculpatului Bechet Anatolie, în lipsa acestuia, fără a fi lezat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al inculpatului, ca urmare a faptului că, instanța de apel a constatat că inculpatul a renunțat la

exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal. Reieșind din faptul că, inculpatul Bechet Anatolie, fiind citat legal, nu se prezintă nemotivat la ședințele de judecată consecutiv și ținând cont de faptul că sentința instanței de fond a fost contestată cu apel de către avocat în interesul inculpatului, Colegiul Penal atestă că inculpatul Bechet Anatolie a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, iar cauza penală poate fi examinată în ordine de apel, în lipsa acestuia, cu participarea apărătorului, avocatul Roman Aronov. Colegiul Penal notează că judecarea cauzei în ordine de recurs, în lipsa inculpatului este în concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care a statuat că, „deși statul are obligația de a garanta acuzatului dreptul de a fi prezent în cadrul procedurilor penale, nimic din articolul 6 din Convenție nu împiedică persoana să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil. Totuși, pentru a fi conformă cu prevederile articolului 6 din Convenție, renunțarea trebuie să fie stabilită în mod neechivoc și să fie însoțită de un minim de garanții” (*cauza 4 Sejdivic v. Italia, 1 martie 2006, §86; și Haralampiev v. Bulgaria, 24 aprilie 2012, §32*). Tot în acest sens, Curtea Europeană a stabilit că în particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărată de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. Aceste considerente au stat la baza concluziei Curții Europene privind lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție în cauza *Medenica v. Elveția* din 14 iunie 2001, §56–59.

În pofida faptului că inculpatul, pe parcursul cercetării judecătorești nu a recunoscut vina, vinovăția lui s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, și anume:

declarațiile părții vătămate XXXX;

declarațiile martorului Pîntea Andrei;

proces-verbal de prezentare spre recunoaște părții vătămate XXXX din 05.07.2019, care a recunoscut în persoana cu nr. 1, persoana care a agresat-o sexual;

procesul-verbal de ridicare a hainelor din 05.07.2019;

procesul-verbal de examinare din 24.07.2019, prin care s-au examinat hainele (pantaloni scurți și chiloți) al părții vătămate. Hainele sunt deteriorate, rupte;

procesul-verbal de confruntare între partea vătămată XXXX și învinuitul Bechet Anatolie din 24.07.2019, în care părțile și-au menținut poziția;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.07.2019 din parcul Ginta Latină;

raportul de expertiză judiciară nr. XXXX din 10.07.2019, conform căruia la XXXX au fost depistate fragmente de himen (cărunculi). La nivelul orificiului anal acesta este semideschis sub formă de pâlnie. Pliurile rectale subdenvelate cu trei fisuri, care au fi putut fi produse ca rezultat al introducerii repetate traumatice a unui obiect contondent semidur, posibil penisul în erecție și se califică ca leziuni neînsemnate. La examinarea corpului, lui XXXX, s-a depistat o echimoză în jurul ochiului stâng cu edem și tumefiere a țesuturilor adiacente care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent și se califică ca vătămare neînsemnată. Urme de spermă pe corpul lui XXXX nu au fost depistate;

corpurile delictive: o pereche de lenjerie intimă și o pereche de șorți pentru femei, recunoscute prin ordonanța din 24 iulie 2019 și restituite părții vătămate prin ordonanța din aceeași data.

Instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de 8 judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Bechet A. încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 171 alin. (1) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și art. 172 alin. (1) Cod penal, ca acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică a persoanei.

În circumstanțele relatate, inculpatul a întreținut un raport sexual și ulterior și-a satisfăcut pofta sexuală în forme perverse, printr-un act oralo-genital și analo-genital cu XXXX, în lipsa consimțământului acesteia, prin constrângere fizică, fapt confirmat nemijlocit de ultima în cadrul ședinței de judecată, comunicând că în vara anului 2019, inculpatul Bechet A., împreună cu o persoană pe nume Alexandru au venit la dânsa și concubinel său, Pîntea Andrei în ospeție. Dânsa, împreună cu Bechet Anatolie au mers prin apropiere să vadă dacă este vreun local deschis, pentru a procura bere, astfel au găsit un magazin, care era la o distanță mare de casă. Când se întorceau înapoi spre casă printr-un parc, Bechet A. a început să o apuce de mâini, la ce i-a comunicat să o lase în pace că o doare. Ultimul, a încercat să o sărute, dar ea l-a ferit, nu i-a dat voie și l-a respins cu mâna. Acesta a împins-o și ea a căzut pe spate cu fața în sus. Îi spunea acestuia să o lase în pace și a început a plânge, la ce Bechet A. a început să o sărute și s-a urcat cu genunchii peste mâinile sale. A lovit-o cu pumnul în față, în partea stângă, la ochi și a apucat-o de păr și a impus-o să întrețină relații sexuale cu dânsul. Ea a început a striga, iar acesta îi ținea mâna la gură, o apuca de gât. I-a rupt șorții în care era îmbrăcată, a tras-o de păr și a impus-o să întrețină relații sexuale. După raportul sexual, a urmat un raport sexual în formă bucală, cu forța, fiind apucată de păr, i-a introdus penisul în gură. Ulterior, a întors-o cu fața în jos și pe la spate a mai urmat un raport sexual sub formă anală.

Astfel, declarațiile părții vătămate XXXX au coroborat cu declarațiile martorului Pîntea Andrei, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat că Bechet A. a plecat cu Rodica pentru ca aceasta să-i arate lui unde se află chioșcul, pentru a procura bere. Au plecat și nu reveneau de mult timp. Trecuse deja două ore, își făcea griji, pentru că chioșcul era lângă bloc, iar Serghei, un vecin de-al său i-a propus să meargă să-i caute, menționând că posibil să fi plecat la magazinul „Fidesco” prin parcul de la Ciocana. Au mers în parc, dar nu i-au găsit. Peste un timp, fiind lângă bloc, au văzut cum XXXX venea singură în întâmpinare. Aceasta plângea și o parte a feței era umflată, iar hainele erau rupte. După ce Rodica și-a revenit, polițiștilor le-a comunicat că Bechet A. a forțat-o, a agresat-o, a violat-o anal, oral și în mod normal, vaginal. Raporturile sexuale au fost forțate, contrar voinței ei, cu aplicarea de lovituri. Toate aceste acțiuni au avut loc în parcul sectorului Ciocana.

Totodată, faptul întreținerii unui raport în formă analo-genitală, precum și aplicării constrângerii fizice de către Bechet A. față de XXXX s-a atestat inclusiv prin raportul de expertiză judiciară nr. XXXX din 10.07.2019, conform căruia la nivelul orificiului anal, acesta este semideschis sub formă de pâlnie. Pliurile rectale subdenivelate cu trei fisuri, care au fi putut fi produse ca rezultat al introducerii repetate traumatice a unui obiect contondent semidur, posibil penisul în erecție și se califică ca leziuni neînsemnate. La examinarea corpului, R. Burlacu, s-a depistat o echimoză în jurul ochiului stâng cu edem și tumefiere a țesuturilor adiacente care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent și se califică ca vătămare neînsemnată.

Astfel, declarațiile părții vătămate XXXX și ale martorului Pîntea Andrei au coroborat între ele, inclusiv cu raportul de expertiză judiciară și procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală efectuate și redau situația obiectivă pe caz, s-au confirmat consecutiv cu toate probele, începând cu adresarea la poliție, urmând cercetarea la fața locului, examinarea medico-legală, probe care au fost administrate în conformitate cu prevederile procesual-penale.

Declarațiile părții vătămate și a martorului sunt absolut veridice, fondate pe situația de fapt și s-a confirmat de celelalte materiale ale cauzei.

În ceea ce privește afirmațiile inculpatului, prezentate în cadrul urmăririi penale, precum că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor imputate și raportul sexual a fost întreținut cu XXXX în mod benevol nu au echivalat cu achitarea acestuia, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, verificate în ședința de judecată, au dovedit cu certitudine că raportul sexual și satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse de către Bechet Anatolie, s-a realizat prin constrângere fizică. Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, poziție expusă în cadrul urmăririi penale și susținută de apărătorul acestuia în cadrul ședințelor de judecată nu poate servi ca temei pentru achitarea inculpatului dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii incriminate, iar cele invocate sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de judecată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Or, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care au confirmat cu certitudine vina inculpatului în cele incriminate, iar cele invocate de apărător sub acest aspect au fost estimate drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

5. Avocatul Roman Aronov declară recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul invocă că instanțele inferioare incorect au concluzionat despre necesitatea condamnării inculpatului. Or, simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de motivare utilizată de prima instanță, respectiv, negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe necombătute.

Cercetarea judecătorească a fost efectuată cu încălcări procesuale grave, nu are suport probatoriu, iar concluziile judecătorului fondului de punct de vedere al stării de

fapt și de drept sunt eronate și nefondate, deoarece nu-și găsesc confirmare prin probe pertinente și accesibile.

Instanța de fond eronat a invocat temeiul existenței componentei infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1), 172 alin. (1) Cod penal, deoarece acest temei flagrant contravine circumstanțelor obiective de fapt invocate și se contrazice cu materialele dosarului, și anume: declarațiilor inculpatului date la faza cercetărilor judecătorești, pe când sentința trebuie să fie legală și întemeiată.

Instanța și-a întemeiat sentința numai pe circumstanțele constatate și pe probele cercetate în cadrul examinării în fond a cauzei penale.

Față de aceste considerente, motivele invocate de instanța de fond în sentința contestată nu-și găsesc confirmare, ceea ce a denotat faptul că sunt iluzorii și nu pot pune la îndoială temeinicia cerinței inculpatului privind pronunțarea sentinței de achitare.

La caz, vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanțele inferioare nu au controlat minuțios toate circumstanțele invocate de partea apărării, nu au administrat alte probe, rezumându-se doar la cele prezentate de acuzatorul de stat, că nici organul de urmărire penală și nici instanțele nu au dat atenție asupra faptului, că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1), 172 alin. (1) Cod penal.

Condamnarea inculpatului poartă un caracter declarativ, nefiind concretizată latura subiectivă și obiectivă a săvârșirii infracțiunii, *în ce constă concret organizarea unor dezordini în masă în cazul examinat*. Prin urmare, nu există dovezi de vinovăție a inculpatului.

Probele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești demonstrează că inculpatul a săvârșit o faptă fără vinovăție (art. 20 CP), inclusiv lipsa legăturii cauzale dintre fapta inculpatului și consecințele survenite.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau

sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeiuri pentru recursul ordinar - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că nu au fost întrunite elementele infracțiuni, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul menționat nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și

prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate XXXX, martorului Pîntea A., procesului-verbal de prezentare spre recunoaște părții vătămate XXXX din 05.07.2019, care a recunoscut în persoana cu nr. 1, persona care a agresat-o sexual, procesului-verbal de ridicare a hainelor din 05.07.2019, procesului-verbal de examinare din 24.07.2019, prin care s-au examinat hainele (pantaloni scurți și chiloți) al părții vătămate. Hainele sunt deteriorate, rupte, procesului-verbal de confruntare între partea vătămată XXXX și învinuitul Bechet A. din 24.07.2019, în care părțile și-au menținut poziția, procesului-verbal de cercetare la fața locului din 05.07.2019 din parcul Ginta Latină, raportului de expertiză judiciară nr. XXXX din 10.07.2019, conform căruia la XXXX au fost depistate fragmente de himen (cărunculi), la nivelul orificiului anal acesta este semideschis sub formă de pâlnie, pliurile rectale subdenvelate cu trei fisuri, care au fi putut fi produse ca rezultat al introducerii repetate traumatice a unui obiect contondent semidur, posibil penisul în erecție și se califică ca leziuni neînsemnate, la examinarea corpului victimei, s-a depistat o echimoză în jurul ochiului stâng cu edem și tumefiere a țesuturilor adiacente care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un corp contondent și se califică ca vătămare neînsemnată, corpurile delictive: o pereche de lenjerie intimă și o pereche de șorți pentru femei, recunoscute prin ordonanța din 24 iulie 2019 și restituite părții vătămate prin ordonanța din aceeași data, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (1) și 172 alin. (1) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Roman Aronov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2022, în privința inculpatului Bechet Anatolie XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 04 noiembrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico

